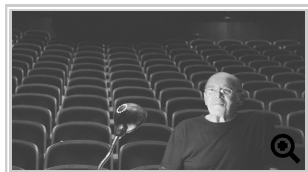

Σάββατο πρεμιέρα για "Δεύτερη έκπληξη του Έρωτα"

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ / Τρίτη 27 Οκτωβρίου 2020, 13:08:00 / Τελευταία Ενημέρωση: 09:26 / Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ

Κυριακή απόγευμα, νύχτα πια -βραδιάζει νωρίς- ο κόσμος στο δρόμο για το Βασιλικό Θέατρο, όπου γίνεται η πρόβα, φοράει μάσκες, όπως και παντού. Μια θεατρική πρόβα αποτελεί μια καλή ευκαιρία για μεταφορά στο χρόνο, ιδιαίτερα μέσα από ένα έργο που γράφτηκε το 1727: τη "Δεύτερη έκπληξη του Έρωτα" του Μαριβώ που κάνει πρεμιέρα το Σάββατο 31 Οκτωβρίου στο

Βασιλικό Θέατρο.

Η επιθυμητή μεταφορά στο χρόνο -ελέω πανδημίας- δεν έρχεται. Δεν τίθεται θέμα επικαιρότητας, στο έργο δεν υπάρχει πανδημία, μάσκες, επικίνδυντοι ιοί και θάνατοι -παρόλο που το πένθος πρωταγωνιστεί. Στο παρόν κρατά το θεατή η διαχρονικότητα του κειμένου. Ανθρώπινες σχέσεις, πόνος, έρωτας, φιλία.

«Η πρώτη "μάχη" στο στοίχημα της διαχρονικότητας είναι η μετάφραση», εξηγεί στο Αθηναϊκό-Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων ο σκηνοθέτης Βασίλης Παπαβασιλείου, ο οποίος έκανε και τη μετάφραση. Σημειώνει ότι το θέατρο είναι μια λειτουργία η οποία πυκνώνει το χρόνο. "Είτε μια ιστορία διαδραματίζεται τον 5ο αιώνα, είτε τον 18ο αιώνα, η παρουσία των ζωντανών ανθρώπων που αναλαμβάνουν την ενσάρκωση είναι μια εγγύηση για τη δημιουργία ενός πυκνού παρόντος, πιο πυκνό από το παρόν που ζούμε κανονικά".

Στην τελική ευθεία για την πρεμιέρα

Η πλατεία του Βασιλικού Θεάτρου, άδεια. Πάνω και κάτω από τη σκηνή μόνο οι συντελεστές της παράστασης. Οι πρόβες βρίσκονται στην τελική ευθεία. Το Σάββατο (31/10), είναι η πρεμιέρα και μάλιστα μ' ένα έργο που ανεβαίνει για πρώτη φορά στην Ελλάδα. "Πάντα είναι μια περίεργη στιγμή αυτή. Λίγες μέρες πριν από την πρεμιέρα νομίζεις ότι όλα είναι λάθος και καμιά φορά αναθαρρείς και λες "είμαστε και στο σωστό δρόμο", εξηγεί ο σκηνοθέτης της παράστασης.

Χρυσός κανόνας για το πόσες πρόβες πρέπει να γίνουν για κάθε παράσταση δεν υπάρχει. Ωστόσο, κάθε πρόβα τους φέρνει ολοένα και πιο κοντά στον τελικό στόχο: στο μοίρασμα με τους θεατές. «Το θέατρο είναι μια περίεργη τέχνη. Είναι τέχνη κατά 50% γιατί το άλλο 50% το βάζουν οι θεατές. Γι' αυτούς δημιουργήθηκε. Γεννήθηκε στη Δημοκρατία για να κάνει πρωταγωνιστή τον θεατή. Λέει ο Σέξπιρ τον Άμλετ "με την παράσταση θηλιά, θα πιάσω τη συνείδηση του βασιλιά". Βασιλιάς εκεί είναι ο Κλαύδιος, αλλά στα θεατρά μας είναι ο... Βαγγέλης, ο Νίκος, ο Γιώργος, αυτοί είναι οι... βασιλιάδες", σημειώνει ο κ. Παπαβασιλείου.

Ευτυχώς το θέατρο δεν μπορεί να γίνει από ρομπότ

«Τι λέω ρε παιδιά;», «συγγνώμη...», «καλά πάω;», «που κάθομαι;», τέτοιες ερωτήσεις και αγωνίες από τους ηθοποιούς, είναι μόνιμες σε κάθε πρόβα.

«Μπορεί να υπάρχουν μορφές παραστασιακές, οι οποίες αξιοποιούν τεχνολογίες, αλλά στο θέατρο αυτό που κάνει τη διαφορά είναι ότι ο πομπός είναι ένας από εμάς. Ένας που μετέχει και στο ενδεχόμενο του λάθους. Πολλοί λένε ότι πχ ο τάδε σκηνοθέτης είναι τελειομανής. Όπως είπε ο Σπινόζα, καλό είναι να θυμάται κάθε τελειομανής ότι το ατελές γνωρίζει κάτι που το τέλειο το αγνοεί. Ευτυχώς το θέατρο δεν μπορεί να γίνει από ρομπότ και ούτε θα γίνει ποτέ", λέει ο Βασίλης Παπαβασιλείου, εξηγώντας ότι στο θέατρο τα πράγματα αρχίζουν πάντα με τον ίδιο τρόπο: "μπουσουλώντας". «Ο ηθοποιός και γενικά ο άνθρωπος της σκηνής δεν είναι σαν τον ζωγράφο που έχει κατακτήσει μια περίοδο, την περίοδο μπλε του Πικάσο, για παράδειγμα. Πάντα θα πηγαίνει από το β και α, β. Από τον πιο σπουδαίο. Και μάλιστα όσο σπουδαιότερος είναι (ο ηθοποιός), γνωρίζει ότι δέκα ζωές δεν του φτάνουν για να κάνει αυτή τη δουλειά».

«Τα πρώτα 200 χρόνια (ανεξαρτησίας) είναι δύσκολα»

Αυτήν την περίοδο της πανδημίας, που πολλοί ιδιωτικοί θεατρικοί οργανισμοί παλεύουν να επιβιώσουν, το ΚΘΒΕ μπήκε δυναμικά στο χειμερινό του πρόγραμμα με τρεις μεγάλες και 15

μικρότερες παραστάσεις. Σύμφωνα με τον κ. Παπαβασιλείου, η παρουσία του κράτους έχει γίνει αισθητή όχι μόνο στην υγεία, αλλά και στο θέατρο. «Συμβαίνει ακόμη και σε περιοχές του κόσμου οι οποίες ομνούν εις τον νεοφιλελευθερισμό. Τελικά τι είναι αυτό που αποτρέπει το να μετατραπεί η κοινωνία της αγοράς σε ζούγκλα; Κάτι δεν πρέπει να υπάρχει; Το καθετί απειλείται και πεθαίνει στο τέλος από αυτό που το συνιστά. Και ο υπαρκτός σοσιαλισμός δεν πέθανε από τον καπιταλισμό, αλλά από τον εαυτό του. Και ο καπιταλισμός από τον εαυτό του απειλείται τώρα που παίζει μόνος του. Ο κορονοϊός ήρθε για να μας τα θυμίσει αυτά. Αυτό που ζούμε έχει μια μοναδικότητα, μαζί με το αίσθημα του διαρκούς κινδύνου. Είναι η μεταφορά του λιμού στον αρχαίο κόσμο, που ήταν ισοδύναμη του εμφυλίου πολέμου. Το σκιάχτρο του εμφυλίου πολέμου είναι διαρκώς παρόν και μέσα στη δραματολογία. Το αρχαίο δράμα αυτό μελετά».

Το κέρδος, σύμφωνα με τον ίδιο, όταν περάσει η πανδημία θα μπορέσει να έρθει αν έχουμε "αποβάλει κάποιες κακές συνήθειες, όπως να μην σκεφτόμαστε. Έχουμε πρώτη ύλη ταλέντου σε πολλούς τομείς, στα γράμματα, στις τέχνες, στην επιστήμη. Αυτό που μας λείπει είναι η υπεύθυνη, πρωτότυπη, δημιουργική σκέψη. Υπάρχει ένα πρόβλημα παραγωγής σκέψης στην Ελλάδα, μια κατάρα που μας συνοδεύει αυτά τα πρώτα διακόσια χρόνια της ελληνικής ανεξαρτησίας που θα γιορταστούν του χρόνου και που θα ήθελε κανείς να πιστεύει ότι τα πρώτα διακόσια χρόνια είναι δύσκολα και μετά θα έρθουν καλύτερα χρόνια".

Φάρμακο το θέατρο

Ο Βασίλης Παπαβασιλείου εκτιμά ότι η πανδημία μας έχει στρέψει όλους προς τον εαυτό μας και σε περιοχές του εαυτού μας με τις οποίες δεν ασχολούμασταν τόσο πολύ. «Το κινδυνωδώς υπάρχειν είναι μια ανακάλυψη για τις γενιές που δε ζήσαμε πολέμους». Εκτιμά ότι όποιος παραδοθεί σε αυτήν την κατάσταση, μπορεί να παραλύσει και ότι η διαχείρισή της περιλαμβάνει διάφορα φάρμακα, με το θέατρο να είναι ένα από αυτά. «Είναι η επιβεβαίωση της ανάγκης της φυσικής συμπαρουσίας των ανθρώπων, της σύνταξης, η οποία είναι και θεμέλιος λίθος της Δημοκρατίας».

Κι αν επιδημιολογικοί λόγοι κλείσουν τα θέατρα λίγο πριν την πρεμιέρα ή μόλις αρχίσει η παράσταση; Απαντά ήρεμα: «Θα το υποστώ. Επί Β' Παγκοσμίου Πολέμου οι παραστάσεις συνεχίζονταν. Αυτό είναι πιο ύπουλο. Ο κίνδυνος είναι ο άλλος».

«Η Δεύτερη έκκληση του Έρωτα»

Έναρξη: Σάββατο 31 Οκτωβρίου στις 21:00

Παίζουν: Αλεξάνδρα Σακελλαροπούλου (Μαρκησία), Γιώργος Καύκας (Ιππότης), Θέμης Πάνου (Ορτένσιος), Ταξιάρχης Χάνος (Κόμης), Ζωή Μυλωνά (Λιζέτ), Γιώργος Κολοβός (Λουμπέν)
 Ημέρες & ώρες παραστάσεων: Τετάρτη στις 19:00, Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο, στις 21:00 & Κυριακή στις 19:00

Τιμές: Κανονικό Εισιτήριο (θέσεις πλατείας) 13 €

Εκπωτικό Εισιτήριο 8 € (θέσεις Α' εξώστη, Φοιτητικό) - Θέσεις Β' Εξώστη 5 €

Ομαδικό Εισιτήριο 8 € (για κρατήσεις άνω των 10 ατόμων).

Δήμητρα Κεχαγιά

Λεπτομέρειες στη συνδρομητική σελίδα του ΑΠΕ-ΜΠΕ.

© ΑΠΕ-ΜΠΕ ΑΕ. Τα πνευματικά δικαιώματα ανήκουν στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ΑΕ.

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή από επισκέπτες της ιστοσελίδας.